

SS-022

ASTIMDA KOMORBİDİTELER VE SİSTEMİK İNFLAMASYON İLİŞKİSİ

Sertan Bulut¹, Emel Ceylan², Mustafa Yılmaz³, Hüseyin Örün⁴, Fisun Karadağ², Aslıhan Karul³, İmran Kurt Ömürlü⁵

¹Atatürk Göğüs Hastalıkları ve Göğüs Cerrahisi Eğitim Araştırma Hastanesi, Göğüs Hastalıkları, Ankara

²Adnan Menderes Üniversitesi, Göğüs Hastalıkları Ana Bilim Dalı, Aydın

³Adnan Menderes Üniversitesi, Tıbbi Biyokimya Ana Bilim Dalı, Aydın

⁴Adnan Menderes Üniversitesi, Tıp Fakültesi, Aydın

⁵Adnan Menderes Üniversitesi, Biyoistatistik ve Tıbbi Bilişim Ana Bilim Dalı, Aydın

AMAÇ: Klinik olarak kontrol altında olan bir grup astımlı hastada, eşlik eden komorbiditelerin hastalık tablosuna ve sistemik inflamasyon belirteçleri üzerine etkisinin değerlendirilmesi amaçlandı.

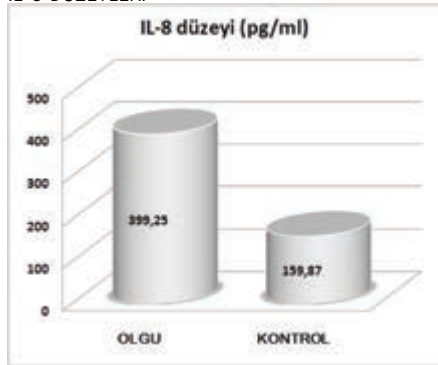
GEREÇ-YÖNTEM: Aralık 2013 ve Eylül 2014 tarihleri arasında hastanemiz göğüs hastalıkları polikliniğinde astım tanısı ile izlenen stabil olgular çalışmaya alındı. Çalışma grubumuz klinik olarak stabil olan 120 astımlı hasta (71'i kadın ve 49'u erkek) ile yaş ve cinsiyet dağılımı denk 35 gönüllüden (19'u kadın ve 16'sı erkek) oluşturuldu. Olgulardan kan örneği alınarak IL-6, IL-8, IL-13, adiponektin, osteopontin ve hs-CRP düzeyleri ticari ELISA kitleri kullanılarak değerlendirildi.

BULGULAR: Olgu ve kontrol grubunun yaş ve cinsiyet dağılımı benzerdi. Hastaların %18,2'sinde dispne, %52,9'unda öksürük, %5'inde hırıltılı solunum ve %1,7'sinde göğüs sıkışma hissi mevcuttu. Astımlı grupta 47 olguda (%39,2) çeşitli komorbiditeler mevcut iken kontrol grubunda doktor tanımlı komorbidite bildirilmedi. Astımlı olgularda en sık eşlik eden durum alerjik rinit (%15) olup diğer eşlik eden hastalıklar sırasıyla gastroözofageal reflü (GÖR), sinüzit, hipertansiyon, diyabet, gastrit ve peptik ülser olarak saptandı. Araştırılan biyobelirteç düzeyleri ile ilgili karşılaştırmalardan sadece IL-8 düzeyi kontrollere göre, olgu grubunda istatistiksel olarak anlamlı oranda yüksek saptandı ($p=0.000$). IL-6 ve IL-8 düzeyleri, komorbidite olan ve olmayan astımlı gruplar karşılaştırıldığında, komorbidite olan grupta daha yüksek bulundu (sırasıyla $p=0.032$ ve $p=0.046$).

SONUÇ: Bu çalışmada kontrol altında olan astımlı hastalarda bile semptom sıklığının yüksek olduğu gösterildi. Bulgularımız, komorbidite varlığının sistemik inflamasyona kısmen etkisi olabileceğini düşündürmektedir. Komorbiditelerin astım kontrolü ve sistemik inflamasyon belirteçleri üzerine etkilerinin değerlendirilmesi amacıyla daha ileri çalışmalara ihtiyaç vardır.

Anahtar Kelimeler: astım, biyobelirteçler, komorbiditeler, sistemik inflamasyon.

IL-8 DÜZEYLERİ

	Komorbidite VAR (n=47)	Komorbidite YOK (n=73)	p değeri
IL-6 (pg/ml)	15,82 ± 10,63	12,41 ± 10,79	0,032
IL-8 (pg/ml)	555,09 ± 781,95	298,90 ± 342,70	0,046
IL-13 (pg/ml)	20,39 ± 19,14	26,47 ± 31,22	0,556
Adiponektin (ng/ml)	19,44 ± 13,98	18,58 ± 12,85	0,805
Osteopontin (ng/ml)	9,53 ± 6,13	7,90 ± 6,53	0,100
hs-CRP (mg/L)	9,25 ± 7,25	7,92 ± 7,48	0,055

IL-8 DÜZEYLERİNE GÖRE GRUPLAR ARASINDA KARŞILAŞTIRMA

Tablo I. Komorbidite varlığı olup olmamasına göre astımlı olguların bazı sitokin ve inflamatuvar parametrelerinin karşılaştırılması